

پرستنامه

- 1- آیا تکلم کودک شما برای دیگران هم قابل فهم است (یا فقط برای اعضای خانواده)؟
- 2- آیا تکلم کودک شما روان و بدون لکنت ، خجالت و تکرار مجدد است؟
- 3- آیا کودک شما در سن خاصی برای مدت زمان مشخصی قدرت تکلم خود را از دست داده است؟
- 4- آیا کودک شما به داستانی که برایش تعریف می کنید گوش فرا می دهد؟ و واکنش مناسبی نسبت به آن دارد؟
- 5- آیا کودک شما میتواند همه صداهای زیان مادری خود را به طور صحیح تلفظ کند؟
- 6- آیا کودک شما برای ایجاد ارتباط، بیشتر از کلمات استفاده می کند یا زبان اشاره؟
- 7- آیا کودک شما میتواند کلمات را کنار هم چیده و جملات کوتاه درست کند؟ (مثلا، مادر سب می خورد)
- 8- آیا کودک شما توانایی تمرکز روی موضوعی که با او در میان می گذارید را دارد؟
- 9- آیا کودک شما دوست دارد که صحبت کند و سوال پرسد؟
- 10- آیا کودک شما توانایی شرکت فعال در بازی های آشنا و معمول را دارد؟ (به عنوان مثال: بازی قطار)
- 11- آیا کودک شما بازی تخیلی می کند و داستان و ماجراهای تخیلی می سازد؟
- 12- آیا کودک شما معنای مکان و زمان را درک می کند؟ (به عنوان مثال: صبح ، شب، دیروز و امروز)
- 13- آیا کودک شما توانایی دسته بندی اسامی اشیاء را دارد. (به عنوان مثال: موز جزء دسته میوه هاست)
- 14- آیا کودک شما راهنمایی هایی پیچیده را درک می کند؟ (به عنوان مثال: کفش ها و کاپشن را بیاور)
- 15- آیا کودک شما توانایی یادگیری اسم رنگ ها و اعضای بدن و مفاهیم جغرافیایی را دارد؟ (به عنوان مثال: بالا، پایین، داخل و بیرون)
- 16- آیا کودک شما هنگامی که با او صحبت می کنید، به چشمهایتان نگاه می کند؟
- 17- آیا کودک شما برخی از حرکات کلیشه ای را تکرار می کند؟
- 18- آیا کودک شما هنگامی که کسی از پشت سر، با او، با صدای آرامی صحبت می کند، واکنش نشان می دهد؟
- 19- آیا کودک شما در دوست یابی دچار مشکل می شود، و بیشتر در حالت انزوا به سر می برد؟
- 20- آیا کودک شما توانایی کنترل احساسات خود را دارد؟

راهنمایی های برای والدین

- 1- هنگامی که کودک شما سعی در بیان چیزی با کلمات، صداها و حتی با زبان بدن (حرکات صورت و دست ها) می باشد، به او گوش کرده و به سوالاتش پاسخ دهید.
- 2- به کودک خود وقت کافی برای جواب دادن بدهید.
- 3- تلاش کنید پیام های کودکان را برای خود معنا کنید. نه اینکه روی معنای صرف کلمات مورد استفاده آنها تمرکز کنید.
- 4- از جملات کوتاه و کلمات ساده استفاده کنید.
- 5- فضاهای مناسبی را ایجاد کنید که بتوانید روزانه با کودک خود ارتباط کلامی داشته باشید. به عنوان نمونه یک ساعت خاص را به عنوان ساعت صحبت کردن، معین کنید.
- 6- فرصت و امکان بازی کردن کودک با دیگر بچه ها را برایش فراهم سازید، و با این روش شما امکان رشد کلامی فرزندانتان را ایجاد کرده اید.
- 7- به کودک خود اجازه فعالیت های متناسب با سن و سال خود را بدهید تا کودک شما مستقل بار بیاید.
- 8- بسیار مهم است که در هنگام صحبت کردن با کودک بیشتر توجه ما روی این موضوع باشد که کودک قصد بیان چه چیزی را دارد، نه اینکه نحوه بیان آن چگونه است.
- 9- استفاده از تبلت و کامپیوتر را بایستی محدود کنیم.
- 10- نگران آموزش زبان دوم کودک نباشید، در حالی که کودک شما زبان مادری خود را به طور کامل نمی فهمد.

The content of this information leaflet is based on the translation and adaptation of an English self-help manual, published by the Organization Northumberland Mental Health NHS Trust, St George's Hospital Morpeth Northumberland NE61 2NU, following copyright license.

EVERYONE IS
WELCOME

تکلم یکی از ابزارهای اساسی انسان در ایجاد ارتباط با دیگران در فرآیند اجتماعی شدن می باشد. ارتباط گیری صحیح بر ادغام همگون فرد در جامعه و نیز در فرآیند اجتماعی شدن با دیگر انسانها به طور همزمان تاثیر می گذارد. مشکلات کلامی در حین صحبت کردن و ایجاد ارتباط کلامی می تواند تاثیرات منفی را در فرآیند رشد کودک در مدرسه و سپس در زندگی حرفه ای و اجتماعی وی ایجاد کند. مواجهه ی به موقع با اختلالات کلامی می تواند از بروز مشکلات متعاقب آن جلوگیری کند.

والدین کودکی که نگران رشد کلامی کودک خود می باشند چه اقدامی بایستی انجام دهند؟

پدر یا مادر معمولاً در رابطه با رشد کودک خود همواره در حال آماده باش می باشند. رشد کلامی کودک موضوعی است که ذهن بسیاری از والدین را به خود مشغول می دارد و به محض مواجهه با چنین موردی بلافاصله تحقیق در این زمینه را آغاز می کنند که چه اقدامی بایستی انجام دهند.

والدین نقش بسیار حائز اهمیتی در کمک کردن در این زمینه، به کودک خود دارند. آنها هستند که متوجه می شوند، پرسش و جستجو می کنند، مقایسه می کنند و تصمیم می گیرند، که در همکاری با متخصصین مورد اعتماد در رابطه با این موضوع چه راهی در پیش خواهند گرفت.